

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Ne apropiem de sfârșitul anului și foarte mulți abonați nu ne-au trimis încă plata abonamentului, nici pe anul în curs, iar unii nici chiar pe atâția ani de mai înainte. Această întârziere ne stânjenește greu și ne îngloadă în datorii tot mai mari. Suntem acum hotărâți să punem capăt tuturor așteptărilor. Vom opri foala, fără cruțare, tuturor acelor care nu ne trimit, cât mai neîntârziat, plata abonamentului. Și vom introduce și noi lista neagră a neplătitorilor, ca să vadă toată lumea cine nu-i în rând cu socoșle sale.

Noua poruncă a vremii

Să reinviem vechea simțire românească și demnitatea națională

De A. MELIN

Cine își ține urechea ațintită la glasul timpurilor de astăzi, a putut să afle, că mai nou, aproape toate popoarele Europei se silesc să-și clădească viitorul pe puterile lor proprii, pe temelia simțământului național.

Așa face de zece ani strașnicul duce al Italiei, Mussolini, care a reușit să-și mântuie țara de prăpăd și cuvântul său să aibă greutate nu numai în fața alor săi, ci și peste graniți, în sfaturile internaționale. Așa a făcut Kemal Pașa, omul Turcilor, bolnavi și disprețuiți până ieri, care a izbutit să-i despartă pe Musulmani chiar și de fesurile lor străbune, pornindu-i spre cărările civilizației și ale înaintării. Așa face Gömbös al Ungariei care a răscolit în Unguri vechea mândrie arpadiană și, rupți și umiliți, cum au rămas după marele războiu, să-și țină totuși frunțile în soare și să nădăjduiască chiar mai mult decât le vor îngădui vreedată curelele.

Așa face noul Führer (conducător) al Nemților, vârtejiosul Hitler, care dă astăzi din picior și are curajul să se gândească la un războiu cu toată lumea. Până și molăii noștri Sași, cari, de când s'au aciuit pe plaiurile Ardealului, n'au îndrăznit să facă vâlvă cu simțirile lor naționale și au jucat totdeauna cum li s'a fluierat de către cei cu puterea în mână, astăzi, schimbați ca prin minune de trezirea aprigă a simțământului național, alcătuiesc batalioane hitleriste, îmbracă cămășile cafenii și se numesc pe față „național-socialiști”.

Pretutindeni, unde se simte o mișcare, unde popoarele își croiesc planuri de viitor, răsună în frunte cuvântul: *neam*, nație, simțământ național.

Noi nu suntem de părerea că trebuie să ne facem maimuțele fasciștilor lui Mussolini, nici codițele ebrediştilor vrednici de compătimit din Ungaria, nici imitatori ai batalioanelor lui Hitler cari zingănesc vechile arme ruginite ale Kaiserului Wilhelm. Aceștia toți își vor fi având rosturile lor, în țările cari i-au născut. Li privește.

Socotim însă că în lumea nouă, care prinde rădăcini tot mai adânci în jurul granițelor noastre, e timpul să ne trezim și noi din amorțeala care se pare că ne-a cuprins. La noi, unde te învârți, aproape numai tânguiri, numai plânsori, ba pentru mulțimea necazurilor, ba pentru răutatea timpurilor. Suntem veșnic nemulțumiți ba de primar, ba de partid, de guvern, de politică, de conversiune, și de câte toate. Aproape toți hulim, toți cârtim și suntem înbufnați. Azi mâine se pare că vom ajunge o țară de babe, de mătuși înăcrite. Vedem numai cenușiu și mohorât. Nu mai simțim o *tresăltare de elan clocotitor*, când se înalță un drapel la o serbare, când trece un steag purtat de ostașii țării. Am cam obosit par'că și ne sunt ochii îndreptați mai mult la vale, spre măruntele nevoi ale vieții.

În timpul acesta toate națiile, de aproape și departe, tresăltă ca de curent electric și numai când aud de neamul, de nația lor. Până și Sașii cei potoliți se aprind când e vorba de mișcările lor naționale și sunt gata să se ieie de cap pentru Fabricius al lor, care-i mână spre naționalismul lui Hitler. Ce să mai vorbim de Unguri, cari sunt uniți tabără nedespărțită pentru visurile lor?

Iar printre noi se strecorează și se învârt în voie nenumărați apostoli ai întu-

nerecului, cari sapă la temeliiile țării și vreau apa turbure a tuturor încercărilor primejdioase. Nu cetiți prin jurnale ce nume străine au acești apostoli ai întunerecului? Toate lepădăturile neamurilor cu nume ca Schutzberger Olga, încăpută de curând pe mâna poliției din Cluj, vreau să ne fericească țara și să ne îndrepte spre păgânătatea din Rusia. Unde mai socotim, că atâția dușmani dinafară ne pândesc țara și vreau să ne bage iarăși slugi la stăpânie de ieri și de mai înainte?

Prin urmare, față de atâția dușmani din lăuntru și dinafară, e trebuitoare o nouă trezire a simțământului național, a demnității românești. Cu veșnice nemulțumiri și plânsori, nu se ține o țară ca a noastră.

Un popor când începe să-și uite de inima sa, de clocotul sângelui său, slăbește și coboară la vale. Noi n'am uitat acestea, desigur. Însă trebuie să știm, că vremile de astăzi, ne îndrumă iarăși către vechea virtute a simțământului românesc. Să privim puțin mai departe decât măruntele nevoi ale vieții. Să ne dăm iarăși mâna, frate cu frate, sânge cu sânge, peste toate neînsemnatele dureri și greutăți. Și să știm că nu ne vom putea ține în învălurata lume de astăzi, decât prin puterea vrăjită a simțământului național, veșnic viu și clocotitor.

Plecarea guvernului

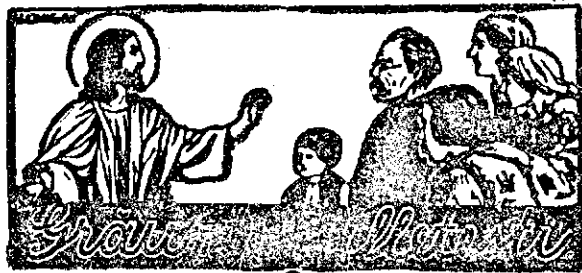
În clipa când dăm gazeta la tipar, știrile sosite dela București spun, că guvernul prezdat de d. Alexandru Valda-Voevod este pe cale să-și dea dimisia. Unele gazete spun chiar că dimisia d-lui Valda-Voevod s'ar și afla încă de Marți, 7 Nov., pe masa Majestății Sale Regelui.

Lucrurile ar fi ieșit astfel în audiența pe care d. președinte al consiliului a avut-o în ziua de mai sus la Sinaia.

Dimisia în toată forma nu s'a publicat încă. Urmează ca Sâmbătă sau Luni d. Valda să se mai înfățișeze încă odată la Suveran.

Plecarea guvernului pare însă hotărâtă. Despre numirea unui nou guvern nu poate fi vorba mai curând decât pe la începutul săptămânii viitoare.

Cine va veni, firește nu se știe. Nădejdi au liberalii duclăți. Se vorbește însă și de o alcătuire din celelalte partide de opoziție.

O poruncă pe care n'o împlinim

Evanghelia Duminicii VIII. după Înălțarea sfintei Cruci ne îndeamnă la iubirea de aproapele. Minunata pildă a Samaritanului milostiv această iubire a de aproapele o are în vedere. Chiar de aceea veniți să înțelegem odată că porunca iubirii de aproapele este o poruncă a minții, o poruncă a lui Dumnezeu și o poruncă a vremii.

Însăși mintea sănătoasă ne poruncește să iubim pe de aproapele nostru.

Toți oamenii suntem doară frați și tiii aceluiaș Tată. Astfel stând lucrurile, ar fi mare păcat dacă nu ne-am iubi unii pe alții. E doară ceva îngrozitor să-ți urești pe fratele tău, să nu-l poți suferi, să-i faci rele, ba să-l chiar omori.

Dumnezeu m'a făcut pe mine și pe tine, el mă iubeste la fel pe mine, cum te iubeste pe tine. Atunci cum vin eu să te urăsc pe tine, ori tu să mă urești pe mine? Nu-mi e frică ori nu-ți e frică de bătaia lui Dumnezeu? De aceea și zice sf. Ioan evanghelistul, în epistola sa catolică întâie: »De va zice cineva: »iubesc pe Dumnezeu«, însă pe fratele său îl urește, mincinos este, căci celce nu iubeste pe fratele său pe care l-a văzut, — pe Dumnezeu pe care nu l-a văzut, cum poate să-l iubească» (4,20)?

Fiind creștini, suntem mădulări ai lui Isus Hristos, deveniți atari prin sfântul botez, după cum ne spune sf. apostol Pavel la I. Cor. 6, 15. Fiind mădulări ai lui Isus Hristos, suntem împreunați și uniți

în modul cel mai lăuntric, ceea ce și tăl-
cuesște sf. apostol Pavel în modul următor: Isus Hristos este capul, noi mădulările. Cine a auzit vreodată, ca mădulările să se urască unul pe altul? Urește oare mâna piciorul, ori piciorul mâna? Dimpotrivă, când piciorul este rănit, cum se pleacă întreg trupul la picior și-i ajută să scape de belea, cum li vine într'ajutor creerii, urechea, ochiul, nasul, mâinile, pieptul, răsufllarea, căldura inimii, cu un cuvânt tot ce avem! Astfel se iubesc mădulările unul pe altul. Ce răutate este deci, când mădulările trupului lui Hristos se urăsc unii pe alții!

Iubirea de aproapele este o poruncă dumnezească.

Încă în legea veche a spus Dumnezeu, în Cartea Ieșirii, 22,21: »Și pe cel nemernic să nu-l năcăjiți, nici să-l asupriți, pentru că și voi ați fost nemernici în pământul Egiptului.« În Cartea Liviților, la 19,18 zice Domnul: »Și să nu-și izbândească mâna ta și să nu-ți fie mânie asupra fiilor norodului tău și să iubești pe de aproapele tău ca pe tine însuși, eu sunt Domnul tău.« Iară în cartea lui Tovit ni se spune: »Și acuma, fiule, iubeste pe frații tăi și nu te trufi cu inima ta de frații tăi și de fiii și de fetele norodului tău.«

Domnul nostru Isus Hristos zice: »Poruncă nouă vă dau vouă, ca să vă iubiți unul pe altul; precum v'am iubit eu pe voi să vă iubiți unul pe altul« (Ioan 13,34). Și mai departe: »Din aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, de veți avea dragoste între voi« (Ioan 13,35). Iară la Matei 25,40, ne dă o dovadă și mai mare a serioității cu care ne poruncise aceasta, zicând: »Adevăr zic vouă, întrucât ați făcut unuia din acești frați mai mici ai mei, mie mi-ați făcut«.

Sfinții apostoli continuă a pune tot mai mare pond pe această poruncă, dar mai ales apostolul dragostei, sf. Ioan evanghelistul, care spune în cartea sa ca-

toalică întâie, 3,14: »Noi știm că am trecut din moarte în viață (adecă dela viața păcătoasă la viața darului), pentru că iubim pe frați. Celce nu iubeste pe frate, petrece în moarte.« Și mai clar ne-o arată aceasta în aceeaș carte la cap 4, stih 7-8, unde ne spune: »Iubiților, să ne iubim unii pe alții, căci dragostea din Dumnezeu este: și tot celce iubeste, din Dumnezeu este născut și cunoaște pe Dumnezeu. Celce nu iubeste, nu cunoaște pe Dumnezeu, căci Dumnezeu dragoste este«. Iar ca să arete, ce contrazicere este a iubi pe Dumnezeu și a urî pe de aproapele, ne spune, în aceeaș epistolă la cap 4, stih 20—21: »De va zice cineva: »iubesc pe Dumnezeu«, însă pe fratele său îl urește, mincinos este; căci celce nu iubeste pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu pe care nu l-a văzut, cum poate să-l iubească? Și această poruncă avem dela dânsul, ca acel ce iubeste pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său«.

Chiar și vremurile de astăzi pretind să ne iubim unii pe alții.

Ori nu vedeți cât, de mult se depărtează astăzi oamenii de Dumnezeu, atât cei sus puși, cât și poporul de rând? Urmearea este că oamenii nu se iubesc unii pe alții, bogatii nu-i iubesc pe săraci, li țin făcuți din alt aluat decât ei, aproape spurcați. Drept răspuns apoi și săracii li urăsc pe cei bogati și umblă să le facă rele. Din această ură s'a născut mai întâi socialismul și nihilismul, iar mai nou bolșevismul.

Cum putem împăca aceste două clase de oameni mai ușor? Prin dragoste față de Dumnezeu și prin urmare și prin dragoste față de de aproapele. »Foc am venit să arunc pe pământ (focul dragostei lui Dumnezeu), și ce voiesc decât ca să se aprinză« (Luca 12,49)? Ia, ajutați-i cu toții, mic și mare, tânăr și bătrân, sărac și bogat, să se aprinză acest foc al dragostei de Dumnezeu, și prin urmare și a de aproapele, și în inimile voastre.

Foița „UNIRII POPORULUI“

La izvorul Mureșului

*Mureș!... Te-am văzut cu ochii
La izvor și'n depărtare,
Șerpuiind tu între dealuri,
Cum la șes te pierzi în zare.*

*Ai izvor bogat în apă,
Căci din munți mănoși s'adună;
Ce îți poartă doina mândră
Și în treacăt îi-o îngână.*

*Din pământ, când ieși afară,
Apa dintr' un jghiab îți sare
Iar, curgând, curgând la vale,
Tu la șes, cât ești de mare!...*

*Tremurul de jagi, când vântul
Crengile lor le înclină,
Intr'un șopot, dulce-dulce,
Dorul tău, și fi-l alină!...*

*Și... privind cum curge într'undă,
Ți-o spun, Mureșule, ție
Și s'o știe ș' Oltul frate:
Nu mai vrem nici când să fie,*

*Unul către țări străine
— Să vă mai vedem vre'odată,
Altul către țara mamă,
Să mai curgeți, c'altădată!...*

Mureș-Izvor, August 1932.

E. B.

Un vis...

Seara s'a lăsat liniștită asupra satului că zace pe valea Târnavei, într'o poziție frumoasă dintre două dealuri. Aerul răcoros al serii e plin de îmbătătoarele mirese ce le aduce vântul ușor, din luncile pline cu flori și cu fân proaspăt cosit, de pe marginile apei.

E o liniște sfântă în tot satul. Până și păsărelele din apropiata pădure au amuțit cu cântecul lor, stând parcă și ele într'o reculegere sfântă. Încă a sunat de vre-o câteva ori bătrânul clopot și după aceea și-a oprit dureros sunetele, dorind satului întreg somn ușor și plin de vise plăcute. Clopotele, ca doi frați dulci, au încăput la olaltă și amândouă au plecat să se culce la fel cum fac frații...

Au cava caracteristic clopotele! Merg spre somn, dar așa de ușor ațipesc, la fel cu mireasa din Cântarea Cântărilor, care zice despre dânsa: »Eu dorm, dar inima mea vegheză« — Așa și clopotele jumătate treze priveghează, cum somnul încheie ochii oamenilor trudiți de munca grea și istovitoare de peste zi.

Stelele strălucesc pe bolta cerească, arătând parcă lumina ce există în patria veșnică a sufletelor. Dar și în satul liniștit e luminată o fereastră scundă, trimitând prin geamul ei o rază strălucitoare în noapte, la fel curazele de lumină ce izvoresc din inimile arzătoare de iubire sfântă. Somnul. Somnul pânzeste la fereastră, privind cu ochii săi palizi flăcările luminițelor ce ard în casa sărăcăcioasă. O femeie bătrână stă reculeasă asupra unui paraclis al Maicii Domnului. Liniștea s'a așternut până și asupra literilor din carte. Dar deodată, cu voce blândă și rugătoare, rostește bătrâna mamă aceea frumoasă implorare a Maicii lui Dumnezeu: »Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluește-ne pre noi«. — »Acum mă iubeste cu adevărat Dumnezeu că mi-a primit pe cel mai scump odor al meu, în care s'a odihnit sufletul meu. Ea dânsul mi-e odorul și acum sunt aproape de el«.

Lumânările erau pe sfârșite, multe dintre ele s'au și stins. Mama își uda degetul și apă stingea fitilul care răspândea un miros înădușitor de fum. Nu mai era decât o lumină palidă în toată camera, deodată și fără veste a venit ușor o boare, care a desmierdat fața istovită de privegherea nopții... Ușa grădinii din fund se deschide și cineva înaintează cu pași calmi și liniștiți. Inima mamei nu mai poate salta de bucurie, la fel cu inima iubitei care își cunoaște iubitul de pe pașii săi, și deja deschide ușa locuinței și de odată intră

Așa au făcut și creștinii cei vechi. Prin ce au atras adică ei pe păgâni la religia creștină? Ni-o spun Faptele Apostolilor: »Și nimeni nu era lipsit între ei, căci toți cari aveau țărini sau căsi, vânzându-le aduceau prețurile celor vândute și le puneau la picioarele apostolilor, și se împărția fiștecui, dupăcum fiștecare avea lipsă» (4, 34—35). Urmarea a fost că păgânii văzându-i spuneau: »Priviți-i, cum se iubesc unii pe alții!»

Prin dragoste frățescă vom deschide inimele semenilor noștri, așa cum a deschis o doamnă germană din erașul Haidelberg inima unui om sărac și bolnav. Ea adică obișnuia să ducă zilnic de mâncare unui biet muncitor bolnav care era cunoscut în tot erașul ca cel mai înversunat și mai mare dușman al bisericii. În zilele dintâi muncitorul nu-și putea închipui ce o fi ajuns-o pe doamna aceasta, deci aduce, nerugată, atât de regulat de mâncare. După 14 zile însă el a spus: »Văd și eu în sfârșit că tot mai sunt și astăzi suflete bune și curate, iară pe acestea numai biserica noastră catolică le poate produce». Un preot de seamă spune: »Soarele cald al bunătății topește zăpada și ghița de pe inima omenească; pe urmă vine dalba primăvără, care deschide bobocii rozelor».

Veniți să ne punem pe lucrul Veniți să topim și noi zăpada și ghița de pe inimele semenilor noștri, și va răsări și în inimele lor primăvara dragostei față de Dumnezeu, care apoi va deschide și în sufletele lor bobocii faptelor bune.

Părintele Iuliu

Câți locuitori are Italia. După cele mai nouă date Italia are 42 milioane 592 mii locuitori, deci cu aproape un milion mai mulți decât în 1931.

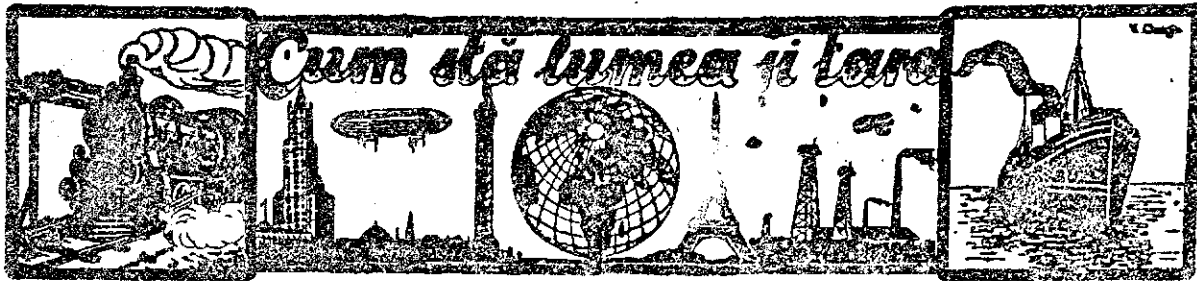
uaire fără sfârșit se îmbrățișează mamă și fiu... Băiatul, scumpul și băiat, care bolnav tare, zace într'un spital departe de ea, mama care l-a purtat pe brate, l-a crescut, l-a întreținut la școală, ea la bătrânețe să aibă și ea omân-giere. Însă vai, totul s'a nimisit și acum îl poartă în inima sa zdrobită de durerea și suferințele lui. Pământul n'a primit atâtea ploaie, câte lacrimi se varsă acuma pentru el. — După aceasta îmbrățișare duioasă, mâini pline de-o putere tânără, așază pe masa curat asternută, diferite bunătăți, ce nu mai există în jurul casei. »Mănăncă și bee, lumina ochilor mei», îi zicea dulcea lui mamă, care ar voi ca chiar dânsa să-i dea de mâncare la fel porumbilor. Dar băiatul dorește mai mult a se odihni. În câteva clipe era gata asternut, un pat curat și moale, și băiatul obosit de-o lungă călătorie s'a culcat liniștit. Acum până și »liniștea», sora nopții, e mai adâncă ca de obicei. Doarme copilul și priveghează cea mai mare dragoste, mama...

Clopotele privește din turle în sărăcioasa casă din mijlocul satului și împărțășese și dansule bucuria mamei. Bătrânul clopot își șterge somnoros ochii plini de lacrimi și sună conturbând liniștea zorilor. E ora patru dimineața. Clopotul ne trezește pentru salutul Mariei Fecioare.

Razele soarelui întârzie parcă anume, să nu turbure liniștea plăcutului vis. Sunetul clopotului cuprinde limba față plecată asupra mesei pe Cinstitul Paraschiv și în limba lui salută zicând: Bucurate! Bucurate! Marie! Mama s'a trezit și a început a plânge...

Aiud, 15 Oct. 1933,

Șerban Filon Găneșteanu

Ce mai este nou în politică

Se apropie deschiderea Parlamentului — Apele politice încep să clocească iarăși — Liberalii duciști făgăduiesc o mare adunare la București pe ziua de 15 Noemvrie — Guvernul se leagă că nu va îngădui adunarea — Sforile se întind tot mai tare — În străinătate primejdia unui mare războiu se depărtează

În pragul deschiderii Parlamentului viața politică este totdeauna mai vie, mai clocotitoare. Parlamentul adună pe politicieni în capitala țării, unde au prilejul să-și vânture gândurile și platurile dospite în lunile de hodină și pot pune la cale mișcări mai spritate de partid.

Între anumite privinți, cei cu meseria politicii sunt ca cocoșii săngioși; cât ce se văd se reped la hartă. Cât zici se ciocnesc și se sgarie cu labela. Și aici nu putem zice că-i rea această măsurare de puteri, fiindcă lămureste și scoate la iveală vârtutea. În foc se lămureste aurul.

Așa și cu partidele politice. Binele nu poate să răsară decât din măsurări de gânduri și de idei. Cine-i voinic biruște și rămâne, iar slabul se trage la vatră și se prinde frate de cruce cu Cenușoara din poveste. Vista-i a celor tari și cu vârtute. Luptele politice, până rămân la ciocniri de gânduri și de vorbe, sunt binefăcătoare pentru orice țară.

Marea hartă politică din această toamnă, la noi în țară se pare că se va da între liberalii duciști și între tabăra guvernului. Războiul îl pornește liberalii cari de multă vreme îi poartă d-lui Vaida-Voevod sămbetele. Șeful liberalilor, d. Ducea, încă de luni de zile tot coase și amenință, că va începe lupta de răsturnare a guvernului. Însă d. Vaida-Voevod nu este fricos de felul său și la amenințările liberalilor a răspuns totdeauna cu câte un zimbet.

— Luptă vreau liberalii? întreabă d. Vaida. — Lupta mi-a plăcut și mie, toată viața mea. Să poștească deci. Nu mă înspăimântă.

Liberalii vreau adunare mare la București pe ziua de 15 Noemvrie

Zimbetele de dispreț ale d-lui prim-ministru Vaida-Voevod se vede că l-au atins greu pe d. Ducea și s'a hotărât să înceapă ceva mai mare, că doar-doar va putea clăti partidul național-țărănesc dela putere. Mai de curând conducătorii partidului liberal au hotărât să cheme la București o mare adunare de partizani, chiar pe ziua deschiderii Parlamentului, ca să arete Regelui și țării, că alegătorii nu mai sunt mulțumiți cu guvernul d-lui Vaida-Voevod și vor pe d. Ducea și pe oamenii săi. Liberalii spun că vor putea îngrămădi peste o sută de mii de oameni cari să defileze pe străzi și să strige: Trăiasă d. Ducea! Vrem guvern liberal!

Acestea strigăte și dorinți liberalii ar dori să răsună toamă în ziua când pleacă M. S. Regele dela Palat și merge cu alai mare spre Dealul Mitropoliei, la deschierrea Parlamentului. Asta ar însemna, ca Regele să vadă și să audă mulțimile îngrămădite la București

și să se socotească dacă mai poate ținea în slujbă pe d. Vaida-Voevod, sau ba?

Planul are înfățișarea că ar fi cusut cu ață albă și ar urmări o greutate în cumpănă, spre liberali.

Guvernul a trimis cuvânt că nu va îngădui demonstrația liberală

Față de planurile liberalilor pe ziua de 15 Noemvrie, guvernul se pare că este pe deantregul potrivnic și le-a trimis un om încrezut, să le spună cu binișorul, să se ostoaie că o asemenea adunare chiar în ziua deschiderii Parlamentului nu poate fi îngăduită. Ar fi să se turbure o zi prea mare și ar avea înfățișarea că partidul liberal vrea să apese asupra voinții Regelui, care nu-i iertat să fie supărat în drepturile sale.

Liberalii însă și mai cumplit s'au aprins răspunzând că ei nu se lasă de adunare și vor aduse gloatele în capitală, ca să-și spună răspicat dorințele. Făgăduiesc că nu se vor aține în calea alaiului regal, ci se vor aduna într'un loc închis, ca oamșai de ordine ce sânt. Opreliștea guvernului, pe care o zic înafară de lege, nu vor băga-o în seamă și vor ținea adunarea. Au și dat porunci tuturor șefilor de prin județe, să numere taberele și să le pregătească de București.

Când scriem noi acestea șire, țimerea cu orice preț a adunării, nu-i încă deplin hotărâtă. Fruntașii liberali mai vreau să pipăie lucrurile. Ba mai cred, că, în ceea din urmă, s'ar. putea răzgândi și guvernul, să îngăduie adunarea. Poște mai vreau să știe, ce-ar gândi M. S. Regele despre un asemenea pas, iar cu Suveranul nu s'ar strica buuroși, căci prin asta și-ar strica și mai rău socotelile.

În orice caz, cu cât se apropie ziua deschiderii Parlamentului, vânturile politicii tălăzuiesc tot mai tare.

Audiența dlui prim-ministru Vaida-Voevod la M. S. Regele

Starea lucrurilor la începutul săptămânii era așa cum am arătat-o mai sus. Se știa însă că în ziua de marți, 7 Noemvrie, d. președinte de consiliu Vaida-Voevod, se va înfățișa în audiență la M. S. Regele în Sinaia, când va face o amănunțită dare de seamă despre toate împrejurările politice din țara noastră, prezentând și planurile de viitor pe care le are guvernul, ce legi vrea să propună Parlamentului spre desbatere și cum înțelege să facă față greutăților prin care trece țara. Tot atunci e vorba să ceară și învoire pentru numirea unui nou ministru la industrie și comerț.

Gazetele dela București spun, că această înfățișare a d-lui Vaida-Voevod la Sinaia, este de mare însemnătate... Dacă d. președinte al

consiliului iasă mulțumit dela Palat, înseamnă că guvernul s'a întărit și toamna aceasta nu va aduce schimbări în cârmuire. De curând, la Cluj, când cu târnosirea catedralei ortodoxe, oamenii din jurul unui ministru dintre cei mai grei, spuneau, că de-o schimbare de guvern nu-i vorbă și miniștrii nu se gândesc la plecare.

Partidul d-lui Goga caută o înțelegere cu d. Cuza

Dintre partidele din opoziție, în afară de liberali, în timpul din urmă numai d. Goga cu partidul său național-agrar, pare că mai arată ceva mișcare. D. Octavian Goga încă a hotărât să țină în curând o adunare cu fruntașii partidului său, cărora vrea să le propună o nouă pornire a sa, care ar fi biruința prin adâncirea simțirilor naționale, având ca temelie lozincă „România a Românilor”. În acest scop e vorba de o apropiere cu profesorul Cuza dela Iași, mare dușman al celor cu sânge neromânesc. Se pare că acestea gânduri le-a adus d. Goga din călătoria pe care a făcut-o în vară prin Italia și Germania.

În străinătate teama de un aproplat război începe să scadă

În zilele trecute un vestit bărbat de stat din Anglia, Sir Edvard Grigg, a avut o întâlnire cu redactorii marilor jurnale, cărora le-a spus, că lumea n'are de ce să fie îngrijată căci primejdia unui nou război al popoarelor nu amenință curând. Englezul zice, că Germanii lui Hitler, cei mai bătaioși astăzi, au rămas singuri. Rușii sunt în potriua lor, pentru goana pe care o duc „Führul” (Führer, conducător, cum le place nemților să numească pe moul lor idol) în potriua comuniștilor. Fiind Rușii contra Germanilor, s'au întărit față de Hitler și Polonii. Țările din Mica Înțelegere (România, Cehii și Sârbii) nu au nici o neînțelegere cu Bolșevicii, de unde să sară schinteia. Iar Mussolini încă nu-l are bine pe Hitler, ci Italia se apropie tot mai mult de Franța. Astfel că Germanilor, neavând pe nimeni cu ei, nu le poate arde de război.

În afară de acestea Rușii chiar acum se află în târg cu Americanii, în potriua Japonezilor, cărora le cam place războiul. Prin urmare Rușii își țin ochii ațintiți spre oamenii galbeni și nu au răgaz să se amestece în hărțile popoarele Europiei.

Așa stând lucrurile, cei mari și tari nu se pot lua de cap, iar mărunții și slabii trebuie să stea și ei cumiți și pacinici, că dacă nu, o înghit nespălată.

Până una alta, primejdia războiului s'a îndepărtat.

Dela congresul „Agru”-lui

Dăm aici o fotografie dela congresul „Agru”-lui ținut la Dej. Este o parte din lungul șir de preoți îmbrăcați în sfințele odăjdii, cari au luat parte la procesiunea euharistică.

A murit memorandistul

† Dr. Amos Frâncu

În noaptea de 2 spre 3 Noemvrie s'a stins la Cluj unul dintre puținii memorandisti cari mai sunt în viață ai Ardealului și marele apărător al Moșilor, avocatul Dr. Amos Frâncu.

Suntem mulți cari ne mai aducem aminte din copilăria noastră, când era răscolit Ardealul întreg, din margini la margini, pentru marele proces al fruntașilor români, cari cuceriseră să plece la împăratul, cu plânsorile nației, cuprinse într'o scrisoare, numită „memorand”. Vestita pâră s'a judecat la Cluj în anul 1894 și comitetul național a fost condamnat la temniță dela 2—5 ani.

Atuoci s'a născut cântecul mierlei:

Cântă mierla prin păduri

Of, of

Robu-i Lucaci la Unguri,

Pentru sfânta dreptate

De care noi n'avem parte!

Pe timpurile acelea Dr. Amos Frâncu era avocat tînăr și cel mai neînfricat și mai isteț apărător al fruntașilor români, duși de călăi în fața tribunalului. La glasul lui Frâncu au năpădit Moșii din munți spre Cluj, în ciupoare de mii și mii de oameni, de-au umplut toate drumurile, să fie și ei de față în orașul unde Caiefele vremii se pregăteau să judece pe conducătorii poporului românesc. Ușurii n'au avut atunci somn hodinit, cât au ținut desbaterile procesului. Tot Amos Frâncu a fost acela, care a pregătit recursul în potriua seantței, timp de 3 zile, ziua și noaptea.

Mai târziu, când Ungurii au confiscat banii adunați de Români pentru ridicarea unui monument la mormântul lui Avram Iancu, Amos Frâncu a avut îndrăzneala să dea în judecată pe ministrul unguresc Desideriu Percel și să-l tragă la răspundere pentru fapta lui. Și în alte nenumărate cazuri, ori de câte ori trebuiau apărate drepturile românești față de puterea statului unguresc, avocatul Frâncu se angaja fără plată, cu uimitor curaj, în potriua împilatorilor.

Dr. Amos Frâncu de naștere era Moș adevărat, născut la Baia de Criș, din familie de vechi luptători și tribuni.

La 1918, când a sunat ceasul prăbușirii asupritorilor noștri, Amos Frâncu s'a pus din ziua cea dintâi în fruntea comitetului național din Cluj și a întemeiat garda națională românească, în coastele vestitului profesor universitar Ștefan Apáthy, care a fost toată viața sa cel mai mare dușman al neamului nostru.

La adunarea națională din 1 Decemvrie 1918 la Alba-Iulia, Amos Frâncu s'a înfățișat cu baioneta la șold, ca gardist, gata de orice jertfă. De atunci a rămas tot cu gândul la Moșii săi, pe cari s'a născut din răspundere să-i înalțe și să-i ajute. Se simțea fericit că se poate numi „tribun al Moșilor”.

A fost un timp și membru al Parlamentului, însă la slujbe înalte n'a ajuns și n'a râvnit. Era om singuratic, greu și tăios la cuvânt. Fire de Moș. A murit sărac, aproape lipsit la bătrânețele sale.

Prohodul i-s'a făcut cu mare pompă în biserica unită, al cărei credincios a fost. Predică frumoasă i-a rostit Rev. Ioan Agărbiceanu, canonic, fiind de față Preasfințitul Iuliu al Clujului, d. ministru Hașeganu, reprezentanții armatei și alte fețe înalte. O companie de soldați a dat onorurile, ca la un mare mort al neamului.

Din Cluj a fost pernit spre Baia de Criș, unde a fost așezat între Moșii săi, precum a dorit.

Fie-i țărina ușoară!

Despre prorocii mincinoși

Nu cred să fie om, cu atât mai vartos un cetitor al gazetei, care să nu fi auzit sau citit despre unii oameni așa numiți proroci. Până la războiul cel mare nu se știa de acești oameni și mulți vor fi murit, fără să fi auzit de numele lor; dar după război s'au înmulțit ca ciupercile după ploaie. Acești oameni stau înainte cu aceea, că ei vreau să fie oameni mai buni și fără păcate, să ducă o viață mai cinstită. La Dumnezeu însă nu vorbește, ci faptele hotărăsc.

Cunoscând rădăcirea și fățărnicia acestor oameni, în cele următoare vreau să vă scriu despre ei, ca cunoscându-i că cine sunt, să nu le mai dați crezământ.

La sf. evanghelist Luca cap 18 v. 10—15 Domnul Hristos ne spune pilda vameșului și a fariseului, cari au mers la biserică să se roage. Și deși fariseul se ruga: „Dumnezeule, mulțumescu-ți, că nu sunt ca și ceilalți oameni: jefuitor, nedrept, preacurvar sau ca și acest vameș” ..., cu toate acestea mai îndreptat a mers la casa lui vameșul decât fariseul: „căci tot cela ce se înalță smerise-va; iară celce se smerește înălțase-va.

Asemenea fariseului din sf. evanghelie se fălesc și pocăiții. Ei zic, că de aceea s'au lăpădat de biserică, de preoți, de icoane, de cruce, de prescuri și de altele, că de aceea merg la adunare și s'au făcut pocăiți, pentru că nu vreau să mai facă păcate.

Om fără păcat nu este nimeni. În epistola I-a a sf. Ioan, la cap 1 v. 8 cetim: „Iară de vom zice că păcat nu avem, pe noi înșine ne înșelăm, și adevărul nu este întru noi”. Iar la vers 10 cetim: „De vom zice, că nu am păcătuit, mincinos îl facem pe dânsul — adică pe Dumnezeu — și cuvântul lui nu este întru voi”.

Cumcă oamenii nu sunt toți buni, ci sunt și răi, se vede din pilda spusă de Domnul Hristos despre rociul în care au fost pești buni și răi; și din pilda cu hoțda, în care pe lângă grâu crește și neghină. Matei cap 13 v. 24—31. 47—56; Marcu cap 4 v. 26—30.

Pocăiții zic una și fac alta. Cea mai frumoasă și cea mai aleasă rugăciune, pe care ne-a învățat însuși Domnul Hristos, este rugăciunea: Tatăl nostru. Pocăiții nu zic rugăciunea Tatăl nostru, spunând, că ei nu pot zice ceace nu pot face. Atunci ce pocăiți sunt ei? În „Tatăl nostru” numai două lucruri se recere să facem: 1) să sfințim numele lui Dumnezeu sau Matei 6. v. 9 și Luca 11 v. 2 și 2) să iertăm greșirile noștri, căci și Dumnezeu numai așa ne va ierta păcatele Matei 6 v. 12 și Luca 11 v. 4.

Cumcă numai așa ne va ierta Dumnezeu păcatele, dacă și noi iertăm celor ce ne greșesc, căci în caz contrar ne va da temnițerului să ne arunce în întunerecul de afară unde va fi plâns și scârșnirea dinților, se vede din cuvintele lui Isus, dela Matei cap 6 v. 14 15; cap 5 v. 23—26 și cap 18 v. 32 până la cap 19.

Așa dar, dacă chiar ei recunosc, că nu pot implini ceea din Tatăl nostru, ce rost a mai avut să se facă pocăiți și să se hoteze a doua oră? La aceasta răspund că mulți sunt hotezați, dar puținii pocăiți, căci însuși Isus a spus-o că mulți sunt chemați și puținii sunt aleși. Iată de aici, se poate vedea că nici în noi nu-s toți pocăiți, pe cum nici la noi nu-s toți răi, ci mai sunt și buni. Pocăința însă, zicem noi numai prin biserică și prin sf. taine o poți face.

Să vedem ce zice sf. Scriptură, despre acești farisei cari sunt pocăiți? La sf. ev. Luca cap 16. v. 15 cetim: „voi sunteți cei ce vă faceți pe voi drepti înaintea oamenilor.

Însă Dumnezeu știe inimile voastre, căci ce este la oameni mare, urât este înaintea lui Dumnezeu". În ep. I-a Timoteiu cap 1 v. 6, 7 cetim: „Dela care unii rătăcind — aceea dela credință — s'au întors la cuvinte deșarte, vrând să fie învățători de lege, cu loate că nu înțeleg nici celea ce grăiesc, nici celelea ce întăresc". La a II Timoteiu cap 3 v. 1—10 tot despre ei e vorba îndeosebi la v. 5. 6. 7: „având chipul evlaviei, însă puterea ei tăgăduind. Și de aceștia te fereste. Căci dintre aceștia sunt cei ce se vâd prin case, și duc în robie pe muiereșele cele încărcate de păcate, celea ce sunt purtate de multe feluri de poște, cari pururea învață, și nici odată nu pot ajunge la cunoașterea adevărului". La cap 4 v. 3 4, cetim: „Pentru că va veni vremea când învățătura cea sănătoasă nu o vor primi; ci dela poștele sale își vor alege loruși învățători, cari le vor gădill urechile; și dela adevăr ausul își vor întoarce, și la basme se vor pleca". Oare nu chiar pocăiții sunt, cari s'au lăpădat de credința ce au avut-o și și-au ales învățător după plac?

Tot astfel de lucruri cetim și în ep. a II-a sf. ap. Petru, la cap 2.

Dar ce fel de poșăiți sunt aceia cari trăiesc cu muierele altora, ori muierele cu bărbații cari au femeie, lucru ce este oprit în sf. Scriptură la Matei cap 19 v. 1—10; Marcu 10 v. 1—13; Luca 16 v. 18 Romani 7 v. 2—3 și I Corinteni 7 v. 10. 11. 29, iar la v. 39 se spune că numai așa se poate omul cununa a doua oră — ori mărita — dacă-i moare bărbatului muierea, ori muierei bărbatul.

Isus ne învață să ne ferim de acești oameni. La Matei 7 v. 15—16 cetim: Păziți-vă de proroci mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar în lăuntru lor sunt lupi răpitori. Din rodurile lor îi veți cunoaște pe ei.... La v. 24 cetim: „Nu tot celce-mi sice mie: Doamne. Doamne, va intra intru împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui meu, carele este în ceruri". La cap 24 v. 4. 5. 11 cetim: „... Căutați să nu vă amăgească cineva pe voi. Căci mulți vor veni în numele meu zicând: eu sunt Hristos, și pe mulți vor înșela. Și mulți proroci mincinoși se vor scula, și vor înșela pe mulți". Iar la v. 24 cetim: „Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși și vor face semne mari și minuni, ca să amăgească (de se uoate) și pe cei aleși". La sf. ev. Marcu cap 13 v. 5—6 acelaș lucru se spune. La Romani cap 16 v. 17—19 cetim: „Iară vă rog pe voi, fraților, feriți-vă de cei ce fac desbinări și sminle împotriva învățăturii, pe care voi o ați învățat, și vă feriți de ei. Căci unii ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Isus Hristos, ci pântecelui său; și prin cuvinte dulci înșeală inimile celor fără răutate. — Tot despre ei e vorba și la I Tim. cap 6. v. 3—6. În epistola sf. Pavel către Tit cap. 3 v. 10—11 cetim: „De omul eretic — oel ce n'are învățătura adevărată — după întâia și a doua mustrare te fereste, știind că unul ca și acesta e stricat, și păcătuiește fiind osândit prin sine însuși". Tot așa cetim la II Tesaloniceni cap 3 v. 14; apoi la epistola a II-a a sf. Ioan la v. 9. 10 și 11.

După porunca lui Isus, avem datorința să ne iubim unii pe alții, ceace poșăiții nu observă, căci ei urăsc nu numai pe alții, ci chiar și pe părinți frați și neamuri, dacă nu le urmează în rătăcire. Și aici lucră împotriva sf. Scripturi, căci în ep. I-a a sf. Ioan la cap 2 v. 9 10 cetim: „Celce zice că este în lumină, și pe fratele său îl urăște, intru întunec este până acum. Celce iubeste pe fratele său, în lumină petrece, și simțeață intru dănuși

nu este". Oare nu despre poșăiți e vorba în ep. I Ioan 2 v. 19: „Dintre noi au ieșit, ci nu erau dintre noi; căci de ar fi dintru noi, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit ca să se arete, că nu sunt toți dintru noi". Oare noi ne-am lăpădat de legea părinților, ori ei? Și dacă ei s'au lăpădat, cum pot zice că au legea adevărată?

Dăci. iubiților, în loc de a ne lua după vorbele blânde și dulci ale poșăiților, mai bine să ținem seamă de ce se spune la I Ioan cap 4 v. 1. 5. 6 20 21: „Iubiților, să nu credeți la tot spiritul, ci să cercați spiritele, ce sunt dela Dumnezeu; căci mulți proroci mincinoși au ieșit în lume. Aceia din lume sunt, pentru aceea din lume grăiesc, și lumea îi ascultă pe ei. Noi din Dumnezeu suntem. Celce cunoaște pe Dumnezeu, ne ascultă. Dintru aceasta cunoaștem spiritul adevărului și duhul înșelăciunii..... De va sice cineva: Iubesc pe Dumnezeu însă pe fratele său îl urăște, mincinos este; căci cel ce nu iubeste pe fratele său pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe care nu l-a văzut, cum poate să-l iubească?"

Pocăiții zic că ei de aceea s'au lăsat de biserică, pentru că oamenii bisericii, sunt răi, iar ei vreau să ducă o viață mai bună și fără păcate. Să zicem că ar avea dreptate. Dar și atunci n'au dreptul să părăsească biserica, ci să țină seamă de cuvintele dela Romani cap 15 v. 1. 2: „Așa dar datori suntem noi cei tari să purtăm slăbiciunile celor neputincioși, și nu nouă să plăcem ci fieștecarele din noi să facă spre plăcerea vecinului intru bine spre zidire...." Să ținem seama și de celea din ep. către Evrei cap 10 v. 24—25: „și să ne socotim unul pe altul ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune, ne părăsind adunarea noastră, cum au unii obiceiul...."

Fraților creștini, din celea spuse v-ați putut convinge că cine sunt poșăiții. De aceea să vă păziți de ei, să fiți cu băgare de seamă, că diavolul umblă ca un leu căutând pe cine să înghită, I Petru 5 v. 8. Să nu primim nici cărți dela ei, chiar de le-ar da de pomană, pe nimica, iar dacă avem cărți de ale lor, sau fără aprobarea mai marilor bisericăști, să urmăm pilda creștinilor din Efes, cari le-au aruncat în foc (Fapt 190. 19.)

Să ne ferim de poșăiți că ei sunt și dușmanii neamului nostru. Dușmanii țării, prin poșăiți vreau să ne slăbească țara, ca într'un moment dat să pună mâna pe țară. Am cetit cu toții în câteva numere din U. Poporului, cum soldații poșăiți au fost condamnați la închisoare, pentru că n'au voit să-și facă datoria față de țară, deși acest lucru se spune în ep. către Romani la cap. 13 v. 1—9. Și ca să vă convingeți că poșăiții sunt dușmanii neamului și pentru a înțelege că de ce s'au înmulțit poșăiții așa tare după războiu, ca să se nimicească țara, vă aduc știrea ce o publică Reverendiss. Dr. Nicolae Brânzeu în cartea sa „Pocăiții" Nr. 1 din gazeta „Az Est" tipărită în Budapesta la 21 Iulie 1914 „Treiseci comune vreau să învețe ungurește". Corespondentul nostru din Seghedin ne scris: în ședința de azi a Direcțiunii D. M. K. E. (Asociația culturală sud ungară) s'a desbătut cererea eparhiei baptiste din Sebiș-Gurahonț (Halmaj) care roagă asociația ca cele 5000 de familii române aparținătoare celor 30 comune din eparhie, să poată învăța ungurește, căci acolo sunt numai școli românești: D. M. K. E. a votat una mie coroane spre acest scop, din cari vor trimite învățători maghiari în acel ținut.

Ar fi bine, dacă și conducătorii de azi ar fi mai atenți, ca nu cumva străinii ou banii lor să răpescă nu numai sufletele ei și țara. Să ne păzim până nu-i târziu!

Ca să vă convingeți că poșăiții aievea sunt niște proroci mincinoși, vă aduc înainte un lucru ce l-am văzut atât eu cât și alții. Cu toții știți că poșăiții sunt contrari ai bisericii, dar și ei își au casele lor de rugăciuni. Sunt contrari și ai crucii. Și ce să vezi? În comuna Uricani j. Hunedoara, poșăiții și-au făcut o casă de adunare și când a fost pe terminate, i-au făcut și turn, iar în vârf i-au pus și cruce. Oare nu e aceasta o înșelăciune?

Și să te mai iei după vorbele lor? Feriți-vă de ei, după cum ne învață atât Domnul Hristos, cât și apostolii.

Fraților creștini! După celea spuse vă îndemna să ascultați și să țineți la învățătura pe care o vestește biserica, căci în tot celce nu va asculta și nu va avea învățătura bisericii, se vor implini cuvintele Domnului Hristos dela Matei 15 v. 13. 14:.... tot sadul care nu l-a sădit Tatăl meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină. Lăsați-i pe ei, căci sunt povățuitori orbi ai orbilor; iară de va povățui orb pe orb, amândoi vor cădea în groapă". Iar la Matei 18 v. 17 se spune că cel ce nu ascultă de biserică să fie ca un păgân și vameș".

Soartea diavolului, de cari mulți ascultă, precum și a prorocilor mincinoși e că vor fi aruncați în cuptorul cu focul cel de veci și în smoală. Apocalips 20 v. 1. 2. 3. 10.

Petru P. Berinde
paroh, Lupeni

Suflet minunat

În curtea lordului englez Gypson servitoarele tocmai aeriseau perinele și plapomele stăpânilor, când intră deodată o femeie tânără, pune mâna pe două plapome de mătășă și iasă pe porțiță, fără de a fi împiedecată de servitoare. Cu atâta obrăznicie a știut ea să le scoată, încât nimenea n'a îndrăznit să o oprească. Abia după aceea au făcut arătare la poliție, care a aflat că hoșta era d-na Susie Crago, care și-a recunoscut, între plânsete grezave, fapta, dar a spus că n'auvut ce face, fiindcă trei copii îi cereau de mâncare acasă, iară ea nu avea ce le da. Atunci s'a hotărât la aceea faptă și a zălogit plapomele, ea din banii aceia să-și țină copiii. Iasăși judecătorii ei au rămas foarte mișcați de ceace le-a povestit, dară i-au spus că n'au ce-i face, trebuie s'o osândească.

În clipita aceea a intrat în fața judecătorilor însuși lordul Gypson, care a fost chemat ca martor. Văzând el situația, a spus următoarele: „Mă rog, totul se bazează pe o neînțelegere. Eu am fost acela care am cinstit femeii acesteia cele două plapome, fără de știrea servitoarelor mele. Știindu-o femeie săracă și cinstită, mai primește dela mine 10 mii de Lei." — Se înțelege dela sine că judecătorii au rămas uimiți, atât ei cât și femeia, de bunătatea inimii acestui lord, și n'au pedepsit-o pe biata femeie.

A murit descoperitorul leacului împotriva difteriei. În ziua de 3 Noembrie a murit, la Paris, profesorul Dr. Roux, directorul Institutului Pasteur, celce a descoperit leacul împotriva difteriei. Născut la 1853 el a ajuns lute subdirectorul și apoi directorul Institutului Pasteur. Vestitul leac l-a descoperit în anul 1894. El a fost decorat cu „Marea cruce a Legiunii de Onoare" și membru al Academiei de Științe și Medicină. Cuvine-se ca toți acela cari s'au folosit de știința acestui mare bărbat de știință, să zică pentru odihna sufletului acelui căte o rugăciune. Soșta și copilul scriitorului acestor șire au fost scăpate de moarte sigură numai mulțămintă descoperirii serului antidifteriei descoperit de Doctorul Roux. Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii!

M. Sa Regele a decorat Iași. Miercuri, în 1 Noembrie, M. Sa Regele a fost la Iași și a decorat orașul cu medalia „Virtutea Militară cl. I^a”. Pe urmă a luat parte la deschiderea cursurilor Universității, unde a ținut un foarte frumos discurs.

Noua catedrală ort. românească din Cluj. Duminică în 5 Noembrie s'a dat menirii sale, cu mare pompă, noua biserică episcopală ortodoxă din Cluj, terminată de curând. La târnosire au slujit mai mulți arhieri, în frunte cu Patriarhul Miron Cristea, fiind de față și M. S. Regele Carol al II-lea, Alteța Sa Prințul Nicolae și Voievodul Mihai.

După slujbele bisericești, M. S. Regele a primit defilarea școalelor din Cluj, a taberelor de cercetași, a șoimilor-țărani și a numeroase sate din județele Cluj, Someș, Turda, Mureș și Alba. S'au putut vedea și sate curate de niști, cari au folosit prilejul ca să vadă pe M. S. Regele. Frumos s'au prezentat mai ales sătenii cu porturi minunate din Toplița, Rușii Munți, Deda, Năsăud și Bistrița. La defilare a fost de față și d. președinte al consiliului Alex. Valda-Voevod și mai mulți miniștri.

Zece ani dela întemeierea Carcului franco-român din Blaj. Implinindu-se în toamna aceasta zece ani de când dl. profesor Simion Gîzdavu dela liceul de băieți din Blaj a întemeiat, dimpreună cu călugării francezi asumpționiști dela „Casa Domnului”, Cerculul franco-român din Blaj, — Miercuri în 8 Noembrie seara la orele 6 a aranjat o bine-reușită ședință literară-artistică, în sala de gimnastică a liceului de băieți.

Invățătorul Ion Mihalache a ieșit la pensie. În ziua de 30 Octomvrie a ieșit la pensie învățătorul Ion Mihalache, care, deși este vicepreședintele partidului național-țărănist și în mai multe rânduri fost ministru, a continuat să fie învățător la Topoloveni lângă Câmpulung, jud. Muscel. Cu acest prilej a fost salutat de dl V. Ţoni, președintele asociației generale a învățătorilor, precum și de dl ministru al instrucțiunii Dem. Găstii.

Doi noul profesori universitari. Zilele trecute au fost numiți profesori universitari la facultatea de medicină din Cluj dnl Dr. M. Kernbach și Dr. Gh. Popovici, cunoscuți și la Blaj, fiindu-le soțiile din Blaj Sincere felicitări!

Corul din Seini. Suntem rugați să arătăm, că serbările jubilarie ale Corului din Seini, despre care am scris într'un număr de mai înainte al gazetei noastre, s'au amânat pe zilele de 26—27 Decemvrie 1933.

Palatul regal din București aproape gata. Cetitorii noștri își mai aduc poate aminte că o arză a palatului regal din București, de pe Calea Victoriei, a ars și că încă Regența s'a apucat de repararea lui. În sfârșit, după multe cheltuieli și lucru, palatul este aproape terminat, așa că nu peste mult se va preda destinației.

Ucișorul contelui Tisza a fost eliberat. Marcel Gärtner, un neamț maghiarizat, care l-a ucis în 1918 pe contele Tisza, fostul ministru-președinte al Ungariei, a fost eliberat

din temniță, după ce făcuse 15 ani de muncă silnică. Guvernul maghiar a hotărât expulsarea acestui ucigaș, apărătorul lui însă se opune, după ce el este cetățean maghiar. Mai mult, el cere reînnoirea procesului, după ce susține și acumă că clientul său a fost osândit pe nedreptul, fiind nevinovat. Tribunalul din Budapesta va trebui să hotărască nu peste mult în privința aceasta.

Moartea unui mare binefăcător al omenirii. Duminică în 29 Octomvrie s'a stins la Paris doctorul Calmette, unul dintre cei mai mari binefăcători ai omenirii, care a descoperit serul cu care se uitolesc copiii mici împotriva tuberculozei. Copiii uitoși cu acest ser (un fel de doctorie) nu capătă așa de ușor tuberculoza sau hoala uscată.

Și-a curmat viața, pentru că n'a primit pensia. Văduva de războiu Mihăilescu din Galați s'a spânzurat pentru că nu-și primea aproape de loc pensia. Oare cei vino-vați pentru această moarte dau-și seama de suferințele pe cari le pricinuesc atâtor văduve și orfani, atâtor funcționari peritori de foame și familiile lor.

O statuie de 2100 ani. Tocmai acumă se face un nou drum de țară (șosea) între Elveția și Germania, peste munții Alpi, pe urmele vechilului drum roman. Săpând muncitorii, au aflat o statuie de bronz a eroului Hercule, făcută înainte cu 2100 ani, adică în veacul al doilea înainte de nașterea Mântuitorului. Statuia este foarte bine păstrată. Hercule a fost fiul zeului celui mai de frunte al Grecilor, al lui Joe cu Alcmena, soția regelui Amphitryon.

Trei înși se înecă într'un râu. O căruța cu cai, în care se aflau două femei, o fetiță și tatăl ei, veneau din comuna Ciuflești spre satul Boureni din județul Cahul. Pe când căruța trecea râul Cogălnicului, ale cărui ape s'au umflat din cauza multelor plozi căzute de curând, curentul apei a rupt podul și a luat cu sine și căruța. S'au înecat cele două femei și copila, adică bunica, fata și nepoțica, rămânând în viață numai tatăl copilei, care a sașpat cu mare greu prin innot.

A murit fratele dlui prof. Iorga. Marți în 31 Octomvrie s'a făcut înmormântarea lui George Iorga, fost director general al ministerului de industrie și comerț, fost deputat, și fratele dlui profesor Iorga. Mortul a fost transportat dela București la mănăstirea Zamfira din județul Prahova, unde a dorit să fie înmormântat. Interesant este că a murit în urma tragerii unei măsele.

Pagube cauzate de plozi în Albania. Marile și desele plozi căzute în vremea din urmă în Albania au umflat râul care trece prin orașul Permeti de așa, încât acela, ieșind din alvie, a prăbușit 22 case, a omorât 26 oameni și a rănit 4.

Doi soți osândiți la moarte. Tribunalul din Varșovia, capitala Poloniei, a osândit la moarte prin spânzurătoare pe soții Malicz, teatraliști amândoi, cari au omorât pe un factor postal, pentru a-l lua banii. Advocații osândiților au cerut dela președintele republicii să grațieze pe cei osândiți la moarte, cu atât mai ales că în Polonia până acumă încă n'a fost executată nici o femeie. Președintele Republicii de fapt a și grațiat pe femeia Malicz, în schimb însă pe soț nu l-a lertat și el a și fost spânzurat în zorii zilei de 5 Noembrie.

Un șarpe într'un ou. O brutăreasă din Cognac (Franța) curățind de coajă și tăind

în jumătate un ou fiert, se pomeni cu un șarpe-lung dar încolăcit în mijlocul oului, în locul gălbenușului. Oamenii de știință nu-și pot da seama, cum a putut ajunge șarpele în ou.

Inspector general administrativ. Prefectura județului Târnava Mică ne înștiințează, că Inspectorul General Administrativ Regional Secția II Cluj, cuprinzând județele: Brașov, Sibiu, Făgăraș, Cluj, Treiscaune, Odorhei, Târnava-Mare și Târnava-Mică, este sub conducerea Dlui Dr. Joe Gherman inspector general administrativ, are telefonul Nr. 13—20.

Ciuma din Manciuaria. Într'o parte din Manciuaria, pentru care s'au bătut Japonezii cu Chinezii, s'a ivit ciuma în mai multe părți deodată. Aceasta nu se poate explica altfel decât așa că Rușii au asvârlit asupra țării bombe conținând bacterii de ciumă. Iși poate închipui oricine, ce groaznic va fi războiul viitorului, când se vor lupta dușmanii cu gaze și cu bombe cari conțin pricinuitoari de boale.

Osândit pentru că și-a bătut joc de Isus. Scriitorul german Hans Schöplin din Leipzig (Germania) a spus, într'o adunare de necredincioși din Leipzig, că Isus Hristos cel mai mare revoluționar jidan, iară sfânta Scriptură o adunare de minciuni. Tribunalul din Leipzig l-a osândit pentru aceasta la doi ani temniță. Oare la noi s'ar aduce o astfel de sentință?

Secetă mare. În Africa de miază-zi seceta e foarte mare. Mil de oameni au murit din cauza secetei. Animalele sunt așa de slabe încât peste un milion de oi au perit. Apa a secăt din fântâni. Unii oameni își tale copiii și îi mănâncă.

Cât a costat catedrala ortodoxă dela Cluj. Noua catedrală din Cluj, care a fost sfințită Duminică în 5 Noembrie, fiind de față și M. Sa Regele și Patriarhul României, a costat o sumedenie de bani. Numai statul a dat pentru construirea ei 54 milioane Lei, primăria Cluj 4 milioane, din colecte s'au adunat 9 milioane, iară din dobânzi 1 milion și jumătate. Așadar ea a costat cam 70 de milioane.

În barcă cu pânze împrejurul lumii. Căpitanul Geraci din marina comercială italiană face călătorie împrejurul lumii cu o barcă cu pânze. El a sosit zilele trecute în insulele Galapagos din Oceanul Pacific. Drumul făcut până acumă de el este de 10 mii mile (un mil englez face 1609 metri).

Un floros omor la Iași. Servitoarea și drăguțul ei auzind că stăpânul comerciant bogat din Iași Solomon Berger a scos de curând din bancă un milion Lei, l-au omorât cu cuțite și topoare dimpreună cu pe soția lui. Apoi au aprins prăvălia, așa că numai pompierii au putut scăpa pe cei doi copilași rămași într'o cameră din etaj. Ucișorii au fost prinși, pe urma mărturisirii celor doi copilași, iară la ei poliția a aflat nu mai puțin de un milion și 800 mii Lei.

Se poate scrie la mașină de departe. Un inginer italian a născocit o mașină la care poți scrie de departe. Aceasta mașină e în legătură cu o mașină vorbitoare, de cari se găsec acum multe peste tot locul — aparat de radio. Scrii la aceasta mașină și scrisoarea se ivește ori unde este o altă mașină primitoare de scrisori, sub care se pune o foale de hârtie.

Fântâna cea mai adâncă din lume. S'a săpat într'un sat de lângă Paris. Ea are o adâncime de 831 metri, având o lărgime de

abla 40 centimetri, și cu toate acestea dă la zi 5 mil de metri cubici de apă (un metru cubic este un vas de 1 metru de înalt, de afund și de larg). Apa din această fântână va servi pentru provederea cu apă a unei părți din Paris.

Cată datorile are țara noastră. Atât înainte cât și în cursul războiului și după marele războiu, țara noastră a făcut o sumedenie de datorii, așa că astăzi se vine o datorie de Lei 3190 de cap de locuitor al țării, sau de Lei 12.790 de fiecare plătitor de dare, socotind că dintre cei 18 milioane locuitori 4 milioane și jumătate sunt plătitori de dare.

† **Ana Benjamin Pop n. Pop**, proto-popeasă văduvă, a adormit în Domnul, împărățită fiind cu sfințele Taine ale muribunților, în 17 Octombrie a. c., la ora 19, în anul al 83-lea al vieții și al 37-lea al văduviei. Rămășițele pământești au fost așezate spre veșnică odihnă Jol în 19 Octombrie la ora 15 în cimitirul gr. cat. din loc. O deplâng numeroase rudeni. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Sărbătorirea Nunțiului Apostolic

Duminea trecută (29 Oct) catolicii din **București**, de amândouă riturile, au sărbătorit cu multă însuflețire pe noul Nunțiu Apostolic **Ex. Sa Valerio Valeri**. Sărbătorirea a prilejuit-o deoparte faptul că mulțimea credincioșilor doria să cunoască pe noul reprezentant al Sfântului Scaun, și să-i prezinte omagiile, (supunerea) de altă parte împrejurararea, că **Ex. Sa** tocmăiamul acesta împlinește vrâsta de 50 ani.

Festivitatea s'a început înainte de masă la ora 10, când s'a celebrat Liturgia solemnă la Catedrala S. Iosif, și deodată la Biserica Unită Sf. Vasile, și a continuat după masă în sala festivă a institutului S. Maria (Pitar-Moș). Aici la ora 4^{1/2}, s'a intrunit lamura societății catolice din București, pentruca foarte mare sală abia să o poată cuprinde. Sentimentele omagiale și urările au fost talmăcite Exelenței Sale de I. P. S. S. Arhiepiscopul și Mitropolitul **Alexandru Cisar**, în numele eparh. oșilor de rit latin, de protopopul **G. Dănilă** în numele credincioșilo de rit român din parohia și protopopia română unță a Bucureștilor, precum și în numele societăților S. Elena, S. Pavel și secția Agrului, de **Di. Laur. Moldoveanu** în numele Asociației catolicilor, de **Di. G. Rednic** în numele studenților universitari catolici, și de **păr. Nicolae Piger** în numele tinerimii catolice. **Ex. Sa** Nunțiu, mulțumind, și-a exprimat nădejdea în rezultatele rodnice ale unei conlucrări cât mai bune.

Ce lucruri nu se pot zălogi

Ministerul de finanțe a hotărât, că pentru neplata dărilor nu se pot zălogi următoarele lucruri: 1) paturile așternutul și îmbrăcămintea trebuitoare datornicului și familiei sale; 2) vitele de muncă, vaca cu lapte sau 4 capre, 6 oi sau un porc, precum nici nutrețul pentru două luni și semânța trebuincioasă; 3) carul sau căruța, plugul și alte unelte de muncă; 4) cărțile de lipsă pentru împlinirea slujbei; 5) echipamentul militar.

Celce ține la această gazetă, plătește regulat abonamentul, numerii citiți nu-i aruncă, ci-i dă unui om sărac ca să citească și el, și ne câștigă abonați noi la gazetă.

Văruiatul pomilor

Pomii sunt o bogăție a grădinilor noastre. Cine are pomi în grădină, nu se teme de sărăcie.

Pomii ca să dea roadă trebuie grijiți bine. Pomul ne'grijiț ușor se îmbolnăvește și nu mai rodește.

Intre îngrijirile ce se dau pomilor este și **văruiatul**. Pomii se văruesc de două ori într'un an: primăvara pe la sfârșitul lunii Maiu sau începutul lunii Iunie și toamna prin Noemvrie.

Se văruiesc mai ales pomii bătrâni, dar se pot vărui și pomii tineri. Pomii bătrâni, înainte de văruiere trebuie curățiți de mușchi și de licheni. Curățirea se face cu o perie aspră.

Văruierea se face cu lapte de var, pregătit din var proaspet stins, tamuiat în apă. Unii pun în laptele de var și calaican, ceea ce face ca laptele de var să fie gălbui. Acest lapte de var nu e prea bun căci își pierde din puterea de a feri pomul de degerături în timpul iernii și de arsuri în timpul verii

De obicei se văruiie numai trunchiurile pomilor, se pot vărui însă și ramurile mai groase.

Pomii tineri, mai ales cei plantați din nou încă se pot vărui. Aceștia au coaja netedă, fără mușchi și licheni și văruiatul se poate face foarte ușor.

Prin văruiit se nimicesc toate rămășițele de mușchi și licheni, cari n'au putut să fie curățiți cu peria. Se înlesnește și deslipirea și căderea părților de scoarță bătrână, care a mai rămas pe trunchiu sau pe ramuri, după ce au fost curățiți cu peria.

În pomii văruiți nu se mai încuibă nici insectele stricăcioase și orice cuib de insectă, așezat printre crepăturile scoarței este nimicit.

Prin văruiere pomii sunt scutiți de arsuri în timpul verii, căci colorarea albă a varului împiedecă încălzirea prea mare a coajei din cauza arșitei soarelui.

Varul scutește pomii și de degerături în timpul iernii, fiindcă în zilele cu soare mai călduroase, nu se face desghețarea dintr'odată și astfel pomul nu e primejduit să degere.

În urma văruiului, înfățișarea pomilor poate nu-i destul de plăcută. Nu se caută însă plăcerea, ci apărarea pomilor.

Văruiatul se poate face sau cu un pulverizator, sau cu un văruiitor. Lucrarea e lesnicioasă și nu cere nici cheltuială mare. De aceea o pot face toți aceia cari au pomi în grădină.

Pomii văruiți sunt mai trainici și dau totdeauna roadă îmbelșugată.

Ion Popu-Câmpeanu

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Cum se hrănesc plantele

de Inginer Agronom **Agârbiceanu**
directorul Serviciului Agricol Făgăraș

Toate lucrurile, ce le vedem în lume, se impart în lucruri de natură moartă și lucruri de natură vie, numite în știință: **Organisme și anorganisme.**

Lucrurile de natura moartă se deosebesc de cele de natura vie, prin aceea, că cele de natura moartă nu se nasc, nu cresc și nu se înmulțesc nici în trecutul lor, nici în prezent, și nici în viitor, cele de natura vie — organismele — se nasc — răsar — se hrănesc, cresc și se înmulțesc, chiar dacă nu momentan, dar au avut ori vor avea viață.

Din grupul lucrurilor de natură vie fac parte: **plantele și animalele.**

Animalele sunt ființe mai superioare, cari se hrănesc cu organisme: cu plante ori cu alte animale, cari la rândul lor s'au nutrit cu plante.

Putem deci spune, că **animalele se hrănesc cu plante căci ele nu se pot hrăni cu materii anorganice — de natura moartă.**

Viața animalică pe pământ nu ar putea exista fără ajutorul plantelor.

Plantele își iau hrana anorganică — moartă, din pământ, cu ajutorul perilor foarte fini, cari se găsesc numai la vârful rădăcinilor foarte subțiri, adică foarte tinere.

Prin acești perișori se suge hrana de natură moartă, topită în umezeala pământului, care se urcă prin mijlocul tulpinei, la frunze.

Frunzele sunt stomacul și plămânii plantelor. Ca însă frunzele să poată fi de fapt stomac, adică să poată mistui și preface hrana ajunsă în ele, e necesar ca frunzele să fie verzi, să aibă pelița subțire și să fie la lumină.

Schimbarea materiei de natură moartă — anorganică — în materie de natură vie — organică — cu ajutorul verdeții din frunze la lumină, este o taină asemănătoare „Tainei Cele Mari”, când pâinea și vinul se schimbă în trupul și sângele Domnului nostru Isus Hristos, prin puterea lui Dumnezeu.

Materiile de natură moartă — anorganice se deosebesc de materiile organice, de natură vie, prin faptul, că ultimele conțin și carbon — cărbune — deci pot arde, pe când primele nu.

Carbonul acesta plantele îl iau din aier, cu ajutorul frunzelor verzi și sub puterea razei solare îl amestecă în materiile anorganice, prefăcându-le prin aceasta în organice și deci bune pentru hrana animalelor.

Plantele cari nu au verdeț, nu se pot hrăni cu materii anorganice, ele sunt silită, să se hrănească sugând hrana gătită de planta mamă, verde, deci oprindu-o pe aceasta în dezvoltare.

Cazul acesta se vede foarte bine la cucută, torțel — răie — care fiind albă gălbucă, deci fără verdeț, este silită a se hrăni de pe trifoiu, lucernă și alte plante verzi.

Sunt și unele plante, cari deși sunt verzi, având frunze pieloase — cu pelița groasă — nu permit aierului și razei solare, să pătrundă în interiorul frunzei, deci nu pot preface hrana de natură moartă — anorganică, — prin urmare și acestea sunt nevoite a se hrăni sugându-și hrana din alte plante verzi; așa este vâscul — tufa cu frunze verzi și iarma, — care se face pe copacii din păduri și chiar și pe crengile unor pomi fructiferi.

Plantele amintite până aci, se hrănesc jurând hrana din plantele vii, deci sunt stricăcioase plugarului.

Sunt și alte plante, cari lipsite fiind de verdeț, se hrănesc cu materii organice, însă nu din plantele vii, ci din cele trecute în putrezire, așa sunt ciupercile, bureții diferiți, etc.

Am văzut din cele de mai sus, că plantele au lipsă de aer și raze solare, și frunzele bine dezvoltate, ca să se poată bine hrăni.

Prin urmare nu e corect, să rupem frunzele plantelor, nu e corect, se sămăndăm plantele prea dese, ca să nu aibă destulă lumină și aer.

Dacă voim, ca plantele să se poată bine hrăni și deci să crească și să producă, pe lângă cele de mai sus, va trebui, să ne îngrijim, să aibă destulă umiditate în pământ, ca hrana anorganică să se poată topi, dizolva, — și astfel să poată fi bine zăbută — suptă — prin perisorii de pe rădăcinioarele cele mai tinere.

Cunoscând cele de mai sus, este ușor de înțeles, de ce e bine, să săpăm toamna pomii, nu tocmai în jurul tulpinei, la rădăcină, ci săpând un șanț, jur împrejur, acolo unde vine marginea coroanei, căci acolo sunt rădăcinile tinere cu perisorii sugăteri, acolo trebuie să pătrundă umezeala și aerul.

Cunoscând plugarii taina hrănirii plantelor, vor ști cum să lucreze pământul, cum să îngrijească plantele, ca să se poată mai bine dezvolta, și deci să aibă și plugarul mai mare folos din cultura lor.

Cum trebuie semănat grâul

Grâul trebuie semănat într'un pământ fără buruieni. Reușește mai bine în ogor sterp sau după leguminoase: mazăre, borcag, fasole, bob, linte, trifoi. Grâul cere două arături, una de vară și alta la semănat. Grâul trebuie semănat de vreme: la sfârșitul lui Septembrie și începutul lui Octombrie. În porumbiști grâul nu reușește destul de bine, fiindcă se seamănă târziu și numai într'o singură arătură. Nu reușește bine nici după păioase. Semința de grâu trebuie să fie curată, trierată și împietrită cu piatră vânătă sau cu porzol. Se seamănă în rânduri cu mașina, la 12-15 cm. depărtare și se dă 160—180 kgr. la hectar.

Apărarea mamei și a copilului

Ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale a întocmit o lege pentru apărarea mamei și a copilului. După aceasta lege nu se mai pot căsători decât feciorii și fetele deplin sănătoși. La cununie, mirii vor trebui să aducă certificate de sănătate dela doctori. Altfel nu vor fi cununați. Afară de aceea, legea mai pedepsește aspru pe femeile cari își lapădă copiii, fie înainte de naștere, fie după naștere.

Aiurare. Un om aiurează atunci, când își închipuie lucruri pe care el le socotește adevărate. Aiurarea nu este o boală, ci un semn de boală. Aiurarea poate să fie pricinuită și de o bucurie prea mare, de o supărare neașteptată, sau de o spaimă mare. Boalele de creeri, cari turbură slujba creierului, încă pricinuesc aiurare. Asemenea și otrăvirile și boalele grele: scarlatina, vărsatul, tifosul și aprinderea de plămâni. **Lecuirea:** Răceală la cap, spălături reci pe tot corpul. Liniște mare. Se cheamă în grabă doctorul.

Albeața e o boală de ochi. Se formează pe ochi pe alburi. Petele pot fi pricinuite de arsuri, rămiri, corpuri străine. Bătrânii și bețivii înecă pot avea albeața pe ochi.

Lecuirea: Unii vindecă albeața cu untură de pește sau cu lapte de femeie, muls de dreptul în ochi. Trebuie înrăbat și doctorul care știe multe feluri de lecuire.

Păr. I. Măxer. Am luat, cu multă plăcere la cunoștință, cele comunicate de Sf. Voastră. Ne recomandăm să cumpărăm cartea aceea nemțească despre Sfânta Euharistie și să dăm, număr de număr, câte o povestire din ea, în traducere sau prelucrare românească. Am face-o cu toată plăcerea dacă ne-ar da mâna. Inșă deocamdată abia suntem în stare să încasăm cât ne trebuie, săptămână de săptămână, pentru timbre. Când cetitorii își vor ști face datoria față de gazetă, trimițându-ne abonamentele, atunci vom face și noi această jertfă. Astăzi însă, ori vrem ori nu vrem, nu suntem în stare.

Am primit câte 150 dela următorii: Iosif R. Fucec, Tătar Susana in., Ioan Alexandru paroh, Alexiu Viciu.

Alte sume: Soponar Gheorghe 40, Antoniu Tămaș 180, Alexă Vasilică a P. 100, Sanislav Mihail 75, Tătar Petriciu 300, Aurelia Pascu 330, Ionel Albu, preot, 75, Aurel Socaciu, preot 180.

Emil Timbuș, inv. Am primit suma de Lei 500, din care sumă sau trecut pe 1932, 180 Lei, pe 1933, 150, pe 1934, 150 și pe 1935, 20.

Redactor: IULIU MAIOR.

De vânzare o casă

În Str. Simion Bărnuț Nr. 46

86 2-3

Metropolia greco-catolică — Blaj.

Nr. 6026—1933.

Aviz

La Școala Normală gr.-cat de învățători din Blaj e vacant postul de secretar, pe ziua de 1 Decembrie 1933.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea să întrunească condițiile prevăzute la Art. 5, 36 și 37 din Statutul funcționarilor publici și să fie de religia greco-catolică.

Retribuțiunea va fi ca la Stat în posturile similare.

Cererile de numire se vor înainta, în conformitate cu Art. 23 din Legea specială decretată cu No. 2799—1929, Consistoriului Arhiepiscopesc gr.-cat. din Blaj, cel mai târziu până la 26 Noembrie a. c.

La cerere se vor anexa următoarele acte: extras de naștere și de botez, diploma de studii, actul de îndeplinirea serviciului militar și certificat de serviciu.

Blaj, la 4 Noembrie 1933.

VASILE SUCIU

Arhiepiscop și Mitropolit.

Știre medicală

Dna Dr. G. Camila Trencsiner după călătorie de studii de un an și-a deschis din nou cabinetul său medical și dentistic la Blaj, Str. T. Cipariu Nr. 23. (fost Str. Mică).

(184) 2-3.

Cărți de învățătură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului“:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului . . . . . Lei 3—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace . . . . . 10—

Blajul istoric în icoane sau oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor . . . . . 10—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhiepiscopul și cărturarul cel mare al Blajului . . . . . 8—

Copilul în războiu, povestiri duioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu . . . . . 2—

Cărțile vinde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună . . . . . 5—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult . . . . . 8—

Cartea Crailor sau cântecele Iroziilor la Nașterea Domnului . . . . . 10—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer separat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.

Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj